

מסכת מקואות

פרק ח

א. ארץ ישראל טהורה, ומקוואותיה טהורים. מקוואות העמים שבחוץ לארץ, כשרים לבבלי קריין, אפילו נחמלאו בקילון. שבארץ ישראל, שחוץ לפתח, כשרים אף לנדות. מלפנים מן הפתח, כשרים לבבלי קריין, ופסולים לכל הטמאים. רבי אליעזר אומר, הקרובים לעיר ולדרכה טמאים, מפני הקביסה. וקרחונים, טהורים:

ב. אלו בבלי קריין שהם ארכיכון טבילה. ראה מים חלקוקים או עכורים, בתקלה, טהור. באמצע ובסוף, טמא. מתקלה ועד סוף, טהור. לבנים ונמשכים, טמא. רבי יוסי אומר, לבנים עצוריים:

ג. הפטיל טפין עבות מתוך האפה, טמא, דברי רבי אליעזר חסמן. המחרה בלילה ועמד ומצא בשרו חם, טמא. הפלטה זרע ביום השלישי, טהור, דברי אליעזר בו עזריה. רבי ישמעאל אומר,

פְּעָמִים שֶׁהָם אַרְבָּע עֲזֹנוֹת, פְּעָמִים שֶׁהָם חֵמֶשׁ, פְּעָמִים שֶׁהָם שָׁשׁ.

רַبִּי עֲקִיבָא אָמֵר, לְעוֹלָם חֵמֶשׁ:

ד. נִכְרִית שְׁפָלֶתֶת שְׁכַבָּת זָרָע מִישָׁרָאֵל, טְמֵאָה. בַּת יִשְׂרָאֵל שְׁפָלֶתֶת שְׁכַבָּת זָרָע מִנְכָרִי, טְהוֹרָה. הָאֲשָׁה שְׁשָׁמֶשֶׁת בִּיתָה, וַיְרַדָּה וַטְבָלָה, וַلֹּא כְּבָדָה אֶת הַבַּיִת, כְּאֹלוּ לֹא טְבָלָה. בַּעַל קָרִי שְׁטָבָל וַלֹּא הִטְיל אֶת הַמִּים, כַּשִּׁיטִיל אֶת הַמִּים, טְמֵא. רַבִּי יוֹסֵי אָמֵר, בְּחֻולָה וּבְזָהָן, טְמֵא. בַּיָּלָד וּבְבָרִיא, טְהוֹר:

ה. נִדְחָה שְׁגַתְנָה מִעוֹת בְּפִיה וַיְרַדָּה וַטְבָלָה, טְהוֹרָה מַטְמָאתָה, אֲבָל טְמֵאָה הִיא עַל גַּב רַקָּה. נִתְנָה שְׁעָרָה בְּפִיה, קְפָצָה יָדָה, קְרָצָה שְׁפָתֹתִיהָ, כְּאֹלוּ לֹא טְבָלָה. הָאוֹחֵז בָּאָדָם וּבְכָלִים וּמְטָבִיאָן, טְמֵאִין. וְאִם הִדְחִית אֶת יָדו בְּמִים, טְהוֹרִים. רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמֵר, יִרְפָּה, כִּי שִׁיבָּאו בָּהֶם מִים. בֵּית הַסְּתָרִים, בֵּית הַקְּמָטִים, אֵין צְרִיכִין שִׁיבָּאו בְּהָנָן מִים: